

højtærede Justitsminister, saaledes som Ministeren siger, mon han saa havde givet sig til at tale om, at der var Grunde, som gjorde, at det ikke var rart at faa Læge Langhoff flyttet op til Thisted? Thi saa stillede han sig dog blot for Spørgsmaalet om, hvilke Grunde det var, og paadrog sig ligefrem Justitsministerens Indblanding i den Sag, ja, udsatte sig desuden for, hvad der maatte være sandsynligt, at Justitsministeren gennem Departementschefen i Forvejen var underrettet derom og saaledes straks kunde gribe ham og sige: Saadan og saadan forholder det sig paa dette Punkt. Nej, hvis Dr. Muus havde været den udspekulerede Mand, der sad som en Forbryder og spekulerede paa, hvorledes han skulde narre Justitsministeren — og saaledes er det i Virkeligheden fremstillet her i Dag —, saa tror jeg ikke, han havde talt mod Læge Langhoffs Forflyttelse til Thisted. Jeg kan da ikke se efter de Oplysninger, der i dette Øjeblik foreligger for Tinget, at der er nogen som helst Sandsynlighed for, at der her har været Tale om Forsættighed. Jeg ved ikke, om det vilde være muligt at faa Jurister til at sige, at her er ført et juridisk Bevis for Forsættighed. Jeg tror det ikke. Skulle vi bedømme det foreliggende Materiale, saaledes som man historisk bedømmer Materiale, naar man søger at faa Sandheden frem, maa man sige, der er intet som helst Bevis ført for Forsættighed, der er ganske overvejende Sandsynlighed for, at der foreligger en tilfældig Forglemmelse, hvis der overhovedet er begaaet nogen Forglemmelse; det er stadig under denne Forudsætning, jeg har gjort disse Bemærkninger. Jeg vil udtale, at hvis man kunde sige om en Embedsmand, at han Gang efter Gang havde fortiet Omstændigheder for en Minister, saaledes at Ministeren efterhaanden fik Indtryk af, at dette skete bevidst, eller at han ved en enkelt Lejlighed bevislig havde fortiet Omstændigheder, som baade han og Ministeren ansaa for væsentlige Omstændigheder, var dette Grund til Afskedigelse. Men derom er der her ikke Tale. Det, her er Tale om, er, at vedkommende Embedsmand maaske ikke har omtalt et Forhold, som han og Sundhedsstyrelsen vare enige om at anse for at være af ringe Betydning, og som han havde nogen Grund til at formode, at Ministeren allerede i Forvejen kendte. Det, at han muligvis ikke havde omtalt dette, kan være en Fejl, men det forekommer mig, at det vilde være højst besynderligt, om en Mini-

ster, som stod overfor en saadan Fejl, ikke afgjorde Sagen paa en anden Maade, nemlig saaledes, at han sagde til vedkommende Embedsmand: De har her begaaet en Fejl, pas paa i Fremtiden, jeg kræver af Dem, at De sørger for at give den fuldeste, nøjagtigste Besked. Jeg kunde være fristet til at spørge den højtærede Justitsministers Kolleger, om nogen af dem paa et saadant Grundlag som det foreliggende vilde have afskediget en Embedsmand; men jeg skal ikke rette det Spørgsmaal, saaledes som vi staa i dette Øjeblik, thi efter at den højtærede Justitsminister har foretaget Afskedigelsen og hans Kolleger have billiget hans Adfærd, ere hans Kolleger for saa vidt bundne, men jeg maa tilstaa, at hvis vi havde haft Lejlighed til for nogle Maaneder siden at rette det Spørgsmaal til de andre Ministre og til den højtærede Justitsminister selv, saaledes at han var uforberedt derpaa og ikke havde gjort noget ved Sagen og derved bundet sig selv, kan jeg ikke tænke mig andet, end at han vilde have sagt: af en saadan Grund afskediger jeg ikke en højtstaaende Embedsmand eller overhovedet en Embedsmand.

Det andet Punkt, den højtærede Justitsminister fremdrog, er et Punkt, som han selv tillagde en meget ringere Betydning. Det er den Erklæring, som er udstedt af Dr. Muus den 18. Januar som Svar paa Redaktør Reventlows Angreb den 16. Januar. Det forekommer mig, at den højtærede Justitsminister tillægger dette Svar en Betydning, som jeg aldeles ikke forstaar, en Betydning, som man selv om man gaar ud fra, at han er villig til at søge alt op, som kan ramme Dr. Muus, alligevel ikke begriber, at han kan tillægge det. Det, som staar i vedkommende Redegørelse, er et Svar paa Redaktør Reventlows Angreb. Det er et Svar, som for det første oplyser, at paa de rent positive Punkter, der kunne afgøres gennem Datoer og andet tilsvarende, er dette Angreb urigtigt, og dernæst siger Dr. Muus overfor en Skildring, der fremstiller Læge Langhoff som et fuldkommen forfaldent, til Alkoholisme hengivent Individ, at alt, hvad man fra Sundhedsstyrelsens Side har faaet oplyst, gør denne Klage uberettiget. Der hænger saa den højtærede Justitsminister sig i Ordet „alt“ og siger: Det var jo ikke sandt, at alt, hvad der var oplyst, tydede i den Retning. Det kan man for saa vidt sige, som selve det, at der overhovedet er rejst Klage, er et Punkt, der viser, at der har været An-